

**Liturgie Leer-van-de-kerk-dienst
Emmen, 27 maart 2016
Thema: *wat heb ik er aan
dat Jezus is opgestaan?***

Votum

Vredegroet

Genade zij u en vrede van God onze Vader en van de Heer Jezus Christus.

Zingen: **Gezang 94:1,2**

Intro – lezen **Zondag 17 HC**

Gebed om verlichting met Gods Geest

Bijbellezing: **1 Korintiërs 15:21-58** (gelezen door..)

Zingen: **Psalm 110:1-3**

Preek

Amenlied: **Psalmen Voor Nu 16** (m.m.v. muziekgroep)

Bijdrage Kwartet: **NLB 625** (Groen ontluikt de aarde)

Geloofsbelijdenis **Gezang 123:** voorlezen vers 1,2,5 zingen vers **3,4**

Dankgebed

Inzameling van de gaven (diakenen geholpen door..)

Slotzang: **LvdK 217:1-4**

Zegen

Moge de Heer u zegenen en beschermen, moge de Heer het licht van zijn gelaat over u doen schijnen en u genadig zijn, moge de Heer u zijn gelaat toewenden en u vrede geven.

Preek voor een Leer-van-de-kerk-dienst *Wat heb ik er aan dat Jezus is opgestaan?*

n.a.v. 1 Korintiërs 15:21-58

Emmen, 27 maart 2016

Intro

Het is Pasen vandaag. [dia1]

Heerlijk feest – *wat beloofd werd is voldaan, onze Heer is opgestaan!*

Wat een wonder bijzonder, dat geopende graf, die lege plek...

Ze konden hun ogen en oren niet geloven toen de Heer weer levend voor hen stond – probeer je dat ook even in te denken: iemand die je pas begraven hebt staat opeens weer voor je neus...

Pasen – gloriefeest: nu triomfeert de Zoon van God!

Terecht dat we dat vieren. Dat het je blij en dankbaar maakt.

Alleen: wat is de *impact* ervan? De betekenis?

Wat heb je er aan dat Jezus is opgestaan?

Dat dat geen individualistische, consumptivistische vraag is, laat de catechismus zien.

Die vraagt er ook al naar - heel eigentijds.

[dia2] Zondag 17: Wat is *voor ons* de waarde van de opstanding van Christus?

Gebed

Bijbellezing: 1 Korintiërs 15:21-58

Zingen: Psalm 110:1,2,3

Preek

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

Wat een vreselijke gebeurtenissen [dia4] afgelopen week in Brussel.

Gruwelijk. Mannen die het spoor compleet bijster zijn, blazen zichzelf met een bomgordel op, en sleuren talloze andere, onwetende, toevallig passerende, mannen/vrouwen/kinderen in de dood mee.

Niet te bevatten. Heer, ontferm U.

Wat een verdriet, onmacht, en boosheid – woede!, maar ook *angst* nemen bezit van mensen.

Of... was het niet echt? [dia5]

Wat zou dat heerlijk zijn: als we het alleen maar *gedroomd* hebben!

Als het niet waar is, niet werkelijk gebeurd blijkt te zijn!

– Ja, maar die tv-beelden dan? En al die verhalen van mensen die erbij waren?

Daar kan je toch niet omheen?

Nou ja, er wordt tegenwoordig zoveel gemanipuleerd met foto's en televisiebeelden...

Er wordt zoveel in scene gezet...

Er wordt zoveel gelogen, zoveel eenzijdige en halve waarheden verkondigd, ook in de krant en op tv...

Wie zegt je dat het *waar* is wat je ziet?

Word je niet voor de gek gehouden?

Twijfel je daar wel 's aan? Waarom (wel/niet)?

[dia6] Wat ik zo typisch vind, is dat heel veel mensen soms klakkeloos-naief alles geloven wat er tegen ze gezegd wordt, en wat ze te zien krijgen, maar als het dan gaat om de opstanding van Jezus uit het graf, uit de dood, dat ze dan geen thuis geven: [dia7] *ja, dat kan niet! Een dode, een lijk dat*

weer levend wordt – dat is natuurlijk onzin, wetenschappelijk bewezen onzin.

En als ik dan zeg: en die getuigen dan die erbij waren? Die mensen die het, die Hem met eigen ogen hebben gezien?

– Dat hebben die leerlingen van Jezus gedacht (de wens was hun vader!), ze hebben het zich ingebeeld, ze hebben gedroomd dat het waar is!

Maar is dit consequent? Logisch?

Waarom geloof je het ene getuigenverslag wel, en het andere niet?

We hebben vanmorgen gelezen dat de apostel Paulus er in zijn brief aan de christenen in Korinte heel duidelijk over is: [dia8] *Christus is werkelijk opgewekt.*

Waarom? Omdat het zo al in de Schriften (= Oude Testament) staat aangekondigd. Het is tot vervulling gekomen profetie!

Onderweg van Jeruzalem naar Emmaus laat Jezus zelf al aan twee vertwijfelde volgelingen *vanuit de Schriften* zien dat de Messias moest lijden om zijn glorie binnen te gaan (Lucas 24:26,27).

En er is nog een reden om niet te hoeven twifelen aan de werkelijke opstanding van onze Heer: [dia9] *Hij is verschenen.* Hij heeft zich laten zien en horen en aanraken.

Niet maar aan één persoon, nee aan verschillende.

Zelfs aan meerdere, ja aan meer dan 500 mensen tegelijk!

Paulus heeft zo iets van: vraag toch na! Vraag het aan de getuigen!

Lees het verslag dat ze via hun ogen en met opgeschreven woorden hebben gegeven.

Maar twijfel niet, daar is geen enkele reden voor.

Want twifelen aan de opstanding van onze Heer maakt geloven zonder betekenis.

Als Christus niet is opgewekt is uw geloof nutteloos, bent u nog steeds een gevangene van uw zonden en worden de doden die Christus toebehoren niet gered.

Dat is de impact van Pasen!

Dus, als je vraagt: [dia10] *wat heb ik er aan dat Jezus is opgestaan?*, zijn dit de eerste antwoorden: daardoor krijgt je geloof kracht, krijgt het inhoud/betekenis.

En nu mag je zeker weten [dia11] dat je vrij mens bent – dat je zonden zijn kwijtgescholden. Dat is de gerechtigheid waar Zondag 17 HC het over heeft: het heerlijke dat je weten mag dat de zonde niet meer instaat, geen barriere meer vormt tussen jou en God. Jezus – en Hij alleen! – is je toegang tot God de Vader.

En als derde [dia12] dat de doden die Christus toebehoren worden gered. Als je gelooft dat Jezus je Redder is, je Heer, en als je in dat geloof sterft, dan mag je weten dat sterven niet het einde is, maar verder leven bij God, en dat jijzelf, op de dag dat Jezus terugkomt, ook uit de dood zult opstaan.

Dat is *fantastisch* geloof – letterlijk! Haast niet-te-geloven, niet te bevatten.

Want zeg maar's: hoe kan dat? Hoe zal dat gaan? [dia13]

Al die mensen die zesduizend jaar, of tweehonderd jaar geleden, geleefd en geloofd hebben en die gestorven zijn, die al lang tot stof zijn vergaan, waar helemaal niets meer van over is – hoe zullen die dan opstaan?

Ook daarover kan de opstanding van Jezus meer vertellen.

Vanmorgen kwam er na de dienst een jongen naar me toe, die had goed geluisterd en er over nagedacht, en een vraag. Ik had gezegd dat Jezus *als eerste* is opgestaan – maar Lazarus was toch ook weer uit de dood opgestaan! Goede vraag!

Jezus had nog wel meer mensen weer levend gemaakt (de jongen van Nain, het dochttertje van Jairus). Alleen – na kortere of langere tijd zijn die toch alsnog weer gestorven.

Daarom gebeurt er nu, bij de opstanding van Jezus, iets anders.

Nu gaat het om [dia14] **het openbreken tot een heel nieuw soort van leven.**

Een leven dat niet langer aan de natuurwet van 'geboren worden en weer sterven' onderworpen is, maar dat een nieuwe dimensie, een nieuwe mogelijkheid in het mens-zijn heeft geopend.

Toen Jezus opstond is Hij niet naar het biologische mensenleven dat wij hebben en kennen teruggekeerd. Hij is een ander, nieuw leven binnengetreden.

O.a. Psalm 16 laat zien dat het geloof vóór de komst van Jezus ook al de opstanding van de doden aan het einde der tijden kende.

Maar een opstanding die leidt naar iets definitiefs en anders *in het leven hier en nu*, dat was nieuw, niet voorzien en daarom snaptten zelfs de leerlingen die erbij waren er niets van.

Ze waren door het gebeuren overweldigd. Maar na aanvankelijke aarzeling en verbazing konden ze de realiteit niet ontkennen: Hij is het echt! Hij leeft! Hij heeft tot ons gesproken! Hij heeft zich laten aanraken!

Bijzonder: Jezus was dus niet een weer tot leven gekomen lijk, maar iemand die vanuit God nieuw en voor altijd leeft.

Tegelijk was [dia15] Hij werkelijk aanwezig, konden zijn leerlingen Hem (al was het soms met moeite) herkennen, zagen ze zijn wonden en konden die aanraken.

Jezus was dus ook nog 'helemaal zichzelf'.

[dia16] Jezus is geen spook, geen 'geest', niet iemand die eigenlijk tot de doden-wereld behoort, maar zich op de een of andere manier in onze wereld kan vertonen.

De ontmoetingen met Jezus zijn ook [dia17] geen mystieke ervaringen, waarin de menselijke geest even boven zichzelf wordt uitgetild om de wereld van het goddelijke en eeuwige waar te nemen.

Nee: Jezus was echt, en nog steeds zichzelf.

Maar Hij had een *nieuw* lichaam gekregen. [dia18] Een *opstandingslichaam*.

Een lichaam dat te zien en te herkennen en aan te raken is, maar dat niet meer gebonden is aan de natuurwetten van deze wereld – een lichaam waarvoor de deur niet perse open hoeft, dat zomaar ergens kan verschijnen en verdwijnen.

Een lichaam bestemd voor de eeuwigheid.

En zo'n lichaam zullen wij bij onze opstanding uit de dood ook ontvangen.

Maar kan dat wel? Is [dia19] dat natuurwetenschappelijk niet onmogelijk?

Die vraag kun je begrijpen! Hij werd ook in Korinte al gesteld.

Het is wel grappig dat Paulus die vraag met een gegeven uit diezelfde natuur-wetenschap beantwoordt: hij vergelijkt het met een graankorrel die je in de grond moet stoppen, die moet afsterven, om daarna iets nieuws voort te kunnen brengen.

Zo is het bij de opstanding van de doden ook: wat in vergankelijke vorm wordt gezaaid, zal in onvergankelijke vorm worden opgewekt.

Wetenschappelijk gezien hoeft dit geen probleem te zijn: de opstanding van Jezus en zijn nieuwe lichaam, dat is iets [dia20] dat in onze ervaringswereld verder nog niet voorkomt. Het is iets nieuws, op dat moment eenmalig.

Het gaat om een [dia21] nieuwe dimensie van de werkelijkheid.

Dus, dat wat wij nu kennen wordt niet bestreden, je krijgt alleen te zien: er is nog een dimensie, die we tot dan toe niet kenden.

De wetenschap kan toch niet beweren dat alleen maar echt kan bestaan wat altijd bestaan heeft?

Toch niet stellen dat het onverwachte, het onvoorstelbare, het volkomen nieuwe niet kan bestaan?

Wanneer God bestaat, kan Hij toch ook een nieuwe dimensie van het mens-zijn, van de werkelijkheid scheppen?

En verlangt de schepping daar juist niet naar? Naar de vereniging van het eindige met het oneindige, de vereniging van mens en God?

Het is zoals de HERE werkt, een van de mysteries van God: de omkering van de verhoudingen.

[dia22]

Want zeg maar 's: waarom openbaarde JHWH zich alleen aan Abraham, en niet aan alle machtigen van de wereld?

Waarom eerst alleen aan Israël en niet meteen aan alle volken op aarde?

Zo werkt God, op zijn wijze en zijn tijd, [dia23] stil, onopvallend soms. Pas gaande-weg in de tijd bouwt Hij zijn eigen geschiedenis.

Zo werkt God – en het is een mysterie: dat Hijzelf mens onder de mens is geworden, en zo echt mens, dat vele [dia24] tijdgenoten en vooraanstaande machthebbers volkomen aan Hem voorbij konden gaan.

Zo onbegrijpelijk werkt God, dat [dia25] Hij Zelf lijdt en sterft, en nu als Opgestane alleen bij die mens wil komen die Hem gelooft.

En Hij klopt aan de deur van je hart, [dia26] en maakt je langzaam ziende wanneer je de deur voor Hem opent.

Zo mysteries – voor mensen een dwaasheid soms! Maar het is de juiste goddelijke wijze: God overweldigt je niet met macht, met dwang, met geweld, met het pistool op de borst – en nu zul je geloven!

Nee, Hij geeft vrijheid, en schenkt liefde en wekt liefde op!

Kijk, en daar kom jij als mens nadrukkelijk zelf in beeld.

Mocht je het idee hebben dat [dia27] 'wat heb ik er aan dat Jezus is opgestaan' alleen en vooral iets voor *later* is, voor na je dood, voor de eeuwigheid die nu nog ver van je bed is – vergis je niet! Dat het graf van Jezus leeg was (en er ook geen lichaam meer lag) heeft ook deze betekenis, dat de opstanding niet alleen maar iets 'geestelijks' is, iets voor de 'ziel', [dia28] maar wel degelijk ook gevolg heeft voor het lichaam, voor jou als persoon, voor hoe je leeft en denkt en handelt in het hier en nu.

[dia29] **Want als jouw opstanding en eeuwig leven niet in dit leven beginnen, beginnen ze nooit!**

Want nu de Heer is opgestaan, nu breekt het nieuwe leven aan. Nu!

Als je gelooft in je gestorven en opgestane Heer ga je zonde, kwaad, verkeerde dingen nooit meer normaal vinden, iets wat er bij hoort en waar je gewoon weer vergeving voor vraagt – nee!

Elke zonde, hoe klein ook, is een slag in het gezicht van je Heer.

Nu breekt het nieuwe leven aan. Nu!

Nu ga je zonde steeds meer haten.

Je struikelt nog wel. Je valt misschien.

Maar je blijft niet liggen – je staat weer op.

En mag je opnieuw beginnen, elke dag, ieder moment – dankzij Jezus!

Daarom is ook een vraag op Pasen: [dia30] **hoe opgewekt ben jij eigenlijk zelf?**

Ben je vooral een gulzige consument, met als motto 'laten we eten en drinken, want morgen sterven wij'?

Of leef je als volgeling van je opgestane Heer, die precies het omgekeerde in praktijk bracht: ik sterf nu elke dag, want morgen leven we?

Hecht je aan alles wat je hebt, zit je vast aan hier en nu, of kun je loslaten? Vertrouwen? Je overgeven?

Pasen wordt evangelie als je zelf in het verhaal stapt, als je het verbindt met je eigen leven.

Geloven doe je niet door met je hoofd in de wolken te lopen.

Ook niet door je kop in het zand te steken.

Wel door nuchter, met beide benen op de grond te staan, en Jezus Koning te laten zijn en heel concreet handen en voeten te geven in het gewone leven van alledag.

Dan kan je in een maatschappij die de weg kwijt is, en zich laat bepalen door angst en terreur, leven als mens met een droom die geen bedrog is.

[dia30] Pasen – het mysterie van God.

De omkering van de verhoudingen, waardoor het grote en machtige uiteindelijk toch het kleine blijkt te zijn, en omgekeerd de kleine graankorrel wat vrucht voortbrengt.

Iemand vroeg: waarom is Jezus, na zijn opstanding niet in de tempel verschenen, waarom heeft Hij zich niet aan iedereen laten zien?

Zo werkt God: klein, stil, onopvallend soms. Door het getuigenis van maar een paar honderd leerlingen.

Maar tegelijk: wat een krachtig begin van het nieuwe.

[dia31] Want kijk eens wat die graankorrel heeft voortgebracht!

Het evangelie ging de wereld over, en heeft zich uitgebreid.

En het heeft standgehouden – al bijna 2000 jaar!

En nog nooit zijn er zoveel mensen geweest die de opstanding en het nieuwe leven door Jezus Christus geloven als vandaag!

Je bent echt niet gek als je gelooft in de levende Heer!

[dia32] Wanneer je eerlijk luistert naar de getuigen van het eerste uur, en je hart opent voor de tekenen waarmee de Heer zichzelf op een nieuwe manier herkenbaar maakt, dan weet je: Hij is waarlijk opgestaan! Hij leeft!

Aan Hem vertrouwen we ons toe. En je weet dat je op de juiste weg bent.

En daarom leg je net als Thomas je handen in Jezus' doorboorde zijde, en belijdt: [dia33] *Mijn Heer en mijn God.*

Amen

[dia34]